

bant: & immensus ultra, utque sic dixerim, adversus Oceanus raris ab orbe nostro navibus adi-
tur. Quis porro, præter periculum horridi & ignoti maris, Asia aut Africa aut Italia relicta Germaniam peteret, informem terris, asperam coelo, tristem cultu aspectuque, nisi si patria sit? Celebrant carminibus antiquis (quod unum apud illos memoriæ & annalium genus est) Tui-
stonem deum terra editum & filium Mannum, originem gentis conditoresque. Manno tris filios assignant: è quorum nominibus proximi Oceano Ingævones, medij Herminones, ceteri Istævones vocentur. Quidam autem, licentiâ vetustatis, plureis deo ortos, pluresque gentis appellationes, Marfos, Gambrivios, Suevos, Vandalios affirmant. Eaque vera & antiqua nomina. Ceterum Germaniæ vocabulum recens, & nuper auditum: quoniam qui primi Rhenum transgressi Gallos expulerint, nunc Tungri nunc Germani vocati sunt. Ita nationis nomen non gentis evaluisse paulatim: ut omnes, primum à victore ob metum, mox à seipsis invento nomine Germani vocarentur.

CAP. III. Fuisse apud eos & Herculem memorant, primumque